

Paní Ludmila Zahradková se narodila v roce 1945 v Šardicích. Jako studentka potkala později svého budoucího manžela. Pocházel z Afghánistánu a po studiích se musel do své země vrátit. Jejich lásku to ale nezastavilo a paní Ludmila se za ním přestěhovala.

Když jsme letěli nad tím Kandahárem, tak poslal ten pilot hlavní, poslal letušku, abych došla tam, tak já jsem za nima došla a on mě říká: Tak tady je váš nový domov.

Život v Afghánistánu pro ni ale nebyl lehký. Místní jídlo jí nechutnalo a lidé se na ni také škaredě dívali kvůli tomu, jak se oblékala. Postupně se jí narodilo 5 dětí, mezi nimi i dvojčata. Náročné chvíle si paní Ludmila spolu s manželem prožila, když jedno z dvojčat onemocnělo a následně zemřelo. Krátce poté onemocnělo i druhé dvojče.

Bylo mu devět měsíců, když ráno onemocněl, dostal průjem a tak ho vzali do nemocnice, manžel ještě s nějakým známým ho vzali do nemocnice a on v tej nemocnici umřel. Za deset dní nebo za jedenáct dní po něm křičí ten můj, že cosi se stalo Jence, tak sem šla a ona byla celá pokrůtěná, měla všecko, nohy, páteř, všecko, tak ten říká, tak spakuj to, co potřebuješ nejnnutnější a já jdu koupit letenku, poletíme do Kábulu.

V Kábulu se spojili s českým lékařem, který byl specialista na dětskou obrnu. Druhé dvojče tedy dostalo péči, kterou potřebovalo a uzdravilo se.

Doletěli jsme do Kábulu, hned jsme šli do nemocnice. Tam byla dětská nemocnice a nikdo si nás nevšímal vůbec. A potom šel okolo nějaký doktor a on byl, my jsme pracovali v tej textilce a on tam byl závodním doktorem, tak on si nás všiml, že co je vám. Tak se nám stalo, že ten chlapeček nám umřel, a že počkejte, tady je prej jeden Čech, specialista na toto. Ale on zejtra odlítá, tak vám dám na něho telefon. On prohlídl ju, podíval se a nakonec vytáhl sirku a projel jí ty nožičky a říkal, ona bude chodit.

Paní Ludmila s rodinou po té ještě nějaký čas zůstala v Afghánistánu. Politická situace v zemi se ale časem zhoršila, a tak se všichni vrátili do tehdejšího Československa.

V 85. roku 28. května jsme dorazili sem do Česka. Tak potom došli zasalutovat že „vítáme vás“ a to už jsem se neudržela, tak jsem začala řvat.